

Právny odbor: Civilné právo
Predmet sporu: zapl. 100.000, - Sk s prísl.
12C/92/2005

5105206463

R o z s u d o k

Okresný súd v Žiline v konaní pred samosudkyňou Mgr. Norou Tomkovou v právnej veci navrhovateľa: C., s.r.o., S. P. XX, . K., IČO: XX. XXX. XXX, . právne zastúpeného JUDr. F. K., advokátom so sídlom v K., P. X, . proti odporcovi: R. H., nar. XX.X.XXXX, . bytom R. č. XXX, . občan SR, právne zastúpeného JUDr. V. Š., advokátkou so sídlom vo V., J. K. X, . o zaplatenie 100.000, - Sk, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n ý nahradíť odporcovi trovy konania vo výške 20.126, -Sk, a to na účet právnej zástupkyne odporcu JUDr. V. Š. vedený v S. S. a.s., M., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, . variabilný symbol XXXXXX, . do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 18.3.2005 domáhal sa navrhovateľ súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 100.000, - Sk a nahradíť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Pracovnej zmluvy uzavretej dňa 1.1.2002 bol odporca zamestnancom navrhovateľa, podľa tejto pracovnej zmluvy a dodatku k nej, ktorý podpísal v ten istý deň, sa odporca okrem iného zaviazal, že po dobu trvania pracovného pomeru nebude vykonávať súčasne na vlastný účet, alebo pre iné právnické osoby práce v rovnakom alebo v podobnom odbore činnosti, bude zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach a dôverných informáciách, o ktorých sa dozvie pri výkone alebo v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, pričom povinnosť mlčanlivosti zaväzuje zamestnanca po dobu jedného roka odo dňa ukončenia pracovného pomeru u navrhovateľa. Pre prípad porušenia týchto podmienok sa odporca zaviazal zaplatením zmluvnej pokuty vo výške 100.000, - Sk. Odporca už pri uzavretí pracovnej zmluvy si bol iste vedomý svojich povinností aj sankcií v prípade ich porušenia. Na základe svedeckých výpovedí bolo zistené, že odporca tieto povinnosti, ku ktorým sa zmluvne zaviazal, už za trvania pracovného pomeru u navrhovateľa nedodržiaval. Navyše bezprostredne po skončení pracovného pomeru u navrhovateľa začal pracovať vo firme s podobným zameraním činnosti, pričom využíva poznatky získané u navrhovateľa a aktívne pôsobí s cieľom odlákať zákazníkov navrhovateľa.

Odporca v písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že navrhovateľ odôvodňuje podaný návrh proti nemu obsahom Dodatku k pracovnej zmluve, ktorý účastníci uzatvorili súčasne s Pracovnou zmluvou dňa 1.1.2002. Predmetom dodatku k pracovnej zmluve je jednoznačne ochrana obchodného tajomstva navrhovateľa, ktoré nie je bližšie špecifikované. V podanom návrhu sa navrhovateľ iba všeobecne odvoláva na obsah uvedeného dodatku bez akejkoľvek konkrétnej skutočnosti, ktorá by svedčila o porušení povinnosti odporcu. Navyše, v podstatnej časti návrhu navrhovateľ svoj návrh odôvodňuje tým, že odporca mal už po dobu trvania pracovného pomeru s navrhovateľom vykonávať podobnú obchodnú činnosť na svoj vlastný účet a bezprostredne po skončení pracovného pomeru s navrhovateľom mal uzatvoriť pracovný pomer s obchodnou spoločnosťou s podobným zameraním činnosti. Zákaz takéhoto konania odporcovi však nie je formulovaný v spornom dodatku k pracovnej zmluve, v ktorom je dohodnutá žalovaná zmluvná pokuta. Tento zákaz je formulovaný priamo v pracovnej zmluve, pričom je jednoznačne uvedené, že porušenie tejto dohody sa považuje za obzvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny a je dôvodom na okamžité zrušenie pracovného pomeru zo strany organizácie. Žiadna zmluvná pokuta ako sankcia za porušenie uvedeného zákazu nie je formulovaná ani v pracovnej zmluve, ani v dodatku k nej. Z dôvodu prípadného podnikania odporcu počas pracovného pomeru s navrhovateľom v podobnej podnikateľskej oblasti, preto nie je možné požadovať od odporcu zaplatenie žalovanej sumy 100.000, -

Sk. Navrhovateľ svoj tvrdený nárok odôvodňuje aj tým, že odporca mal bezprostredne po skončení pracovného pomeru s ním začať pracovať vo firme s podobným zameraním činnosti, pričom využíva poznatky získané u navrhovateľa a aktívne pôsobí s cieľom odlákať zákazníkov navrhovateľa. Ani tieto tvrdenia navrhovateľa nie sú ničím konkretizované, vyvodzovanie finančnej sankcie za takéto konanie, aj keby bolo preukázané, nemá oporu ani v pracovnej zmluve, ani v jej dodatkoch. Požiadavka tohoto druhu by bola protizákonná - Zákonník práce v každom jeho doterajšom znení výslovne považuje za neplatný právny úkon, ktorým sa zamestnanec vopred vzdáva svojich práv (v súčasnosti § 17 ods. 1). Záverom svojho vyjadrenia odporca poukázal na to, že najskôr pre navrhovateľa pracoval rok ako živnostník, k následnému uzatvoreniu pracovnej zmluvy došlo na výslovný podnet navrhovateľa, odporca sa bez námietok prispôbil vôli navrhovateľa. Naopak, práve odporca doniesol navrhovateľovi viacerých svojich obchodných partnerov - na strane dodávateľov aj odberateľov. S niektorými dávnymi obchodnými partnermi ešte čiastočne spolupracoval do októbra 2002, navrhovateľ voči tomu nemal námietky, naopak, predával odporcovi brusivo pre jeho vlastné obchody. Navrhovateľ mohol z tohto dôvodu v zmysle pracovnej zmluvy a jej dodatkov okamžite rozviazať s odporcom pracovný pomer, čo neurobil. Naopak, k rozviazaniu pracovného pomeru došlo z iniciatívy odporcu. Jeho nový zamestnávateľ sa zameriava najmä na predaj kovaní na okná, dvere, na predaj kľučiek, čo navrhovateľ v regióne Kysúc vôbec nepredáva. Jediná spoločná komodita obidvoch týchto obchodných spoločností sú lazúry na okná. Ide o tovar, ktorý predáva každá obchodná spoločnosť so sortimentom farieb a lakov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobný návrh zamietnuť a navrhovateľovi uložiť povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa - jeho právneho zástupcu, odporcu, svedkov: P. C. a J. B., oboznámením sa s Pracovnou zmluvou navrhovateľa zo dňa 1.1.2002, Dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 1.1.2002, Dohodou o ukončení pracovného pomeru zo dňa 27.10.2004 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 1.1.2002 uzavrel navrhovateľ s odporcom Pracovnú zmluvu, v ktorej sa pracovník (odporca) zaväzuje, že po dobu trvania tohoto pracovného pomeru nebude vykonávať súčasne na vlastný účet, alebo pre iné právnické, alebo fyzické osoby práce v rovnakom alebo v podobnom odbore činnosti. Porušenie tejto povinnosti sa považuje za obzvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny aj v zmysle ust. § 53 ods. 1b) Zákonníka práce v znení Zákona č. 167/93 Zb. a je dôvodom k okamžitému zrušeniu pracovného pomeru zo strany organizácie (navrhovateľa). Podľa Dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 1.1.2002 sa odporca zaviazal, že bude vynakladať v rámci svojich možností maximálne úsilie, aby sa zabránilo úniku alebo zneužitiu informácií dôverného charakteru (obchodného tajomstva) týkajúcich sa firmy zamestnávateľa, nepovolnými osobami. V dodatku sa ďalej uvádza, že zhora vymedzená povinnosť mlčanlivosti zaväzuje pracovníka i v prípade skončenia pracovného pomeru u navrhovateľa a to po dobu jedného roka odo dňa skončenia pracovného pomeru. Od povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže byť pracovník oslobodený len na základe písomného predchádzajúceho súhlasu majiteľa firmy a v ním vymedzenom rozsahu alebo z dôvodov vyplývajúcich z platných právnych predpisov. Pracovník berie na vedomie, že porušenie vyššie uvedených povinností bude kvalifikované ako obzvlášť závažné porušenie pracovnej disciplíny, zakladajúce možnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa a ak zamestnávateľ zistí únik dôverných informácií a to bez ohľadu či to bolo úmyselne alebo neodbornosťou, je zamestnanec povinný zaplatiť zamestnávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 100.000, - Sk.

Z Dohody o ukončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce zo dňa 27.10.2004 uzatvorenej medzi odporcom a navrhovateľom mal súd preukázané, že zmluvné strany sa dohodli na ukončení pracovného pomeru dohodou bez udania dôvodov podľa § 60 ZP. Posledný pracovný deň bol dohodnutý na 26.11.2004. Dňom 27.11.2004 p. R. H. nie je zamestnancom firmy C. s.r.o.

V súčasnosti má odporca uzatvorený pracovný pomer s obchodnou spoločnosťou V. S. s.r.o. so sídlom v B., pracuje v prevádzke L. M. ako technický poradca pre povrchové úpravy. Jedná sa o laky na okná, firma predáva kovania na okná a dvere pre stolársky priemysel - kľučky a laky.

Navrhovateľ, respektíve jeho právny zástupca na pojednávaní trval na podanom návrhu a žiadal, aby

odporca zaplatil navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 100.000, - Sk tak, ako sa zaviazal v Dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 1.1.2002, nakoľko má za to, že tento využíva obchodné informácie, ktoré získal u bývalého zamestnávateľa (navrhovateľa).

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že trvá na písomne podanom vyjadrení k návrhu a z tohto zdôrazňuje len to, že spočiatku pracoval odporca u navrhovateľa ako živnostník, neskôr tam pristúpil k pracovnému pomeru z iniciatívy navrhovateľa a vlastne on pritiahol do firmy navrhovateľa aj svojich zákazníkov. Odporcovi nikdy nebolo vysvetlené, čo by mali byť dôverné informácie, ktoré by mal udržať v tajnosti a on sám nikdy o tejto firme nikomu nehovoril. Na okraj uviedla, že bývalý kolega odporcu p. P. C. pracuje u navrhovateľa a má aj živnosť, pracuje v Č., kde predáva vo svojom obchode presne ten istý tovar ako navrhovateľ a v ten istý deň podpísal dodatok ohľadne udržania mlčanlivosti ako odporca.

Odporca na pojednávaní uviedol, že od navrhovateľa odišli ďalší zamestnanci a vie o dvoch, ktorí ukončili pracovný pomer a v súčasnosti pracujú vo fachu, čiže v obchode, ktorý sa týka predmetu činnosti navrhovateľa. Jeden z týchto pracovníkov, pokiaľ pracoval u navrhovateľa mal výhradné zastupovanie pre navrhovateľa obchodovať s určitými strojmi a keď ukončil pracovný pomer výhradné zastupovanie si ponechal. Toto prevzal na seba, výhradné obchodovanie už nemá navrhovateľ, ale tento pracovník a navrhovateľ voči nemu nevyvíjal žiadne represie. Z uvedeného odporcovi vyplýva, že navrhovateľ voči nemu používa iné pravidlá, čiže iný meter, ako voči ostatným bývalým zamestnancom. Poukázal na to, že odišiel pracovať od navrhovateľa a vytvoril konkurenčné prostredie a tým neporušil dodatok o zmluvnej pokute, ktorá sa týka len prípadu úniku dôverných informácií. Žiadal, aby navrhovateľ súdu preukázal únik dôverných informácií a čo tým má vlastne na mysli.

Za týmto účelom boli vypočutí svedkovia - zamestnanci navrhovateľa p. P. C. a J. B..

Svedok P. C., zamestnaný u navrhovateľa ako vedúci prevádzky v K. N. M., pred súdom uviedol, že i on podpísal pracovnú zmluvu s navrhovateľom, na základe ktorej sa zaviazal, že po dobu trvania pracovného pomeru nebude vykonávať súčasne na vlastný účet alebo pre iné právnické alebo fyzické osoby práce v rovnakom alebo v podobnom odbore činnosti a porušenie tejto povinnosti sa bude považovať za obzvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny ako aj dodatok, v zmysle ktorého, ak zamestnávateľ zistí únik dôverných informácií je povinný zaplatiť zamestnávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 100.000, - Sk. Na otázku, aby súdu objasnil čo si má predstavovať pod dôvernými informáciami v zmysle dodatku k pracovnej zmluve, svedok uviedol - databázu konečných zákazníkov, dodávateľov. Táto databáza informácií existovala vo forme softwaru. V tejto databáze boli adresy zákazníkov, odberateľov a ďalších predajcov, kontakty na nich a zľavy. K uvedenej databáze mali prístup všetci zamestnanci navrhovateľa. Svedok ďalej uviedol, že má informácie, že po ukončení pracovného pomeru odporcu tento oslovoval, dodával tovar klientom navrhovateľa. Na otázku, kto svedkovi oznámil, že informácie, ktoré on uviedol ako dôverné informácie sú dôvernými, svedok uviedol, že on ich považuje za dôverné na základe vlastného presvedčenia. Okrem pracovnej zmluvy a dodatku, v ktorom sa hovorí o dôverných informáciách neexistuje iná listina, ktorá by ozrejmovala čo si má zamestnanec pod dôvernými informáciami predstavovať. Svedok uviedol, že v písomnej podobe nič také nepodpisovali, hovorili o tom ústne. Svedok ďalej potvrdil, že v Č. má svoj obchod a v ňom predáva aj tovar totožný s tovarom navrhovateľa, nakoľko je odberateľom aj dodávateľom navrhovateľa. Uvedený tovar predáva so súhlasom navrhovateľa, na základe jeho písomného súhlasu. Ďalej uviedol, že podnikal aj pred nástupom do zamestnania u navrhovateľa ako živnostník - fyzická osoba a toto bola jeho podmienka, ktorú zamestnávateľ - navrhovateľ akceptoval a s jeho prácou je spokojný, robí predajcu tovaru navrhovateľa v okrese Č.. Majitelia navrhovateľa súhlasia s jeho podnikaním ako fyzickej osoby popri pracovnom pomere u zamestnávateľa.

Svedok J. B. pred súdom uviedol, že niektoré informácie uvádzané v databáze považuje za dôverné. Za dôvernú informáciu považuje názov firmy, odberateľov, dodávateľov, ich presné adresy, telefónne čísla, názov tovaru od dodávateľa, ktorý od neho berú, od odberateľov zasa názov tovaru, o ktorý majú záujem, ktorý ponúkajú, záznam jednaní a výsledok jednania, t.z. o ktorý druh tovaru majú záujem. Svedok na pojednávaní potvrdil, že aj on podpísal pracovnú zmluvu a dodatok, obsahom ktorého je, že zaplatí 100.000, - Sk pokiaľ odíde pracovať k niekomu inému, k inému

zamestnávateľovi, ktorý sa zaoberá obchodovaním s tým istým tovarom ako navrhovateľ. Na otázku sudkyne na svedka, či ho niekto oboznámil, respektíve či podpisoval nejakú listinu pri vzniku pracovného pomeru ohľadne toho, čo má považovať za dôvernú informáciu, svedok uviedol, že má pocit, že niečo také je zakomponované v zmluve alebo v dodatku, nevedel presne kde. V týchto listinách však nie je konkretizované, o ktoré informácie ide. Nie je konkretizované, ktorú informáciu má považovať za dôvernú, či dodávateľa, odberateľa. Informáciu, ktorú považuje za dôvernú on nevynáša von z firmy. Rovnako potvrdil, že každý (kto bol zamestnaný u navrhovateľa) mal prístup k databáze informácií. Svedok potvrdil, že niektoré informácie, ktoré obsahuje ich databáza sa z iných zdrojov získať nedajú, napríklad databáza záujmu, výsledok rokovania s klientom a zoznam čo sa komu dodalo, zoznam strojov, tovaru, poprípade zľavy, ktoré sa týkajú ich firmy. Názov firmy, telefónne čísla, sídlo - tieto informácie sa dajú získať aj z iných zdrojov. Dôverné informácie, ktoré svedok uvádzal, neboli podľa neho chránené u zamestnávateľa, nakoľko boli prístupné všetkým zamestnancom.

Podľa § 17 Obchodného zákonníka, predmetom práv patriacich podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnéj alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potencionálnu materiálnu alebo aj nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Obchodný zákonník vymedzuje obchodné tajomstvo ako ideálny objekt, nehmotný statok, ktorý prináleží k podniku a je predmetom absolútneho práva podnikateľa, ktorý podnik alebo hromadnú vec vlastní. Atribútom tohto práva je jeho vznik v rámci prevádzkovania podniku s tým, že po naplnení zákonných znakov vzniká jeho právna ochrana bez toho, aby obchodné tajomstvo podliehalo osobitnej registrácii. Pod obchodné tajomstvo nemožno subsumovať akékoľvek informácie, ale len kvalifikované, ktoré napĺňajú všetky pojmové znaky uvedené v citovanom ustanovení Obchodného zákonníka. Tým sa obchodné tajomstvo odlišuje od dôverných informácií a skutočností, ktorých prezradením by mohla byť obchodnej spoločnosti spôsobená škoda a ktoré sú predmetom úpravy v ust. § 271 Obchodného zákonníka. Skutočnosti obchodnej, výrobnéj a technickej povahy by mali obsiahnuť všetko, čo má hodnotu a je podnikateľsky využiteľné, predovšetkým nepatentované vynálezy alebo rôzne postupy a metódy, technické predlohy, návody, výkresy a modely, ktoré podnikateľ nechce alebo nemôže chrániť registráciou na úrade priemyselného vlastníctva, alebo nespĺňajú požiadavku na ochranu podľa autorského zákona, pripravované cenové ponuky a akcie na získanie zákazníkov, zoznamy zákazníkov alebo kľúčových obchodných partnerov, analýza trhu. Pokiaľ niektoré skutočnosti podliehajú ochrane v rámci niektorej kategórie duševného vlastníctva, ale využívajú sa výlučne pre potreby podnikateľa, môžu tvoriť aj súčasť obchodného tajomstva. Do schémy obchodného tajomstva sa môže zaradiť aj systém zručnosti, znalosti a postupov, ktoré napomáhajú v podnikaní nachádzať efektívnejšie a rýchlejšie riešenia, ktoré označujú pojmom know-how. Ak takýto systém zručnosti nenapĺňa pojmové znaky obchodného tajomstva, potom môže podliehať ochrane prostredníctvom § 271. Vôľa podnikateľa utajiť určité skutočnosti a zabezpečenie ich utajenia sú pojmovým znakom obchodného tajomstva, ktoré však nepostačujú na to, aby určitá skutočnosť mohla tvoriť obchodné tajomstvo, ak jeho ďalšie pojmové znaky nespĺňa. V prípade, že podnikatelia v zmluve prejavia vôľu, aby určité informácie zostali utajené, výslovne ich označili za skutočnosti tvoriace obchodné tajomstvo, nemusí ešte ísť o obchodné tajomstvo požívajúce právnu ochranu. Zabezpečenie ochrany obchodného tajomstva zodpovedajúcim spôsobom je závislé od danosti podniku, jeho veľkosti, štruktúry, členenia a podobne. Pri podnikateľoch - právnických osobách je ochrana obchodného tajomstva súčasťou riadenia spoločnosti, je v pôsobnosti štatutárneho orgánu, ktorý má aj v tejto otázke konať s odbornou starostlivosťou. Prienik týchto aspektov je zreteľný vo vzťahu medzi orgánmi spoločnosti a spoločnosťou, respektíve spoločníkmi a spoločnosťou. Ochrana tajomstva zo strany podnikateľa má byť nielen formálna (písomné záväzky zamestnancov a obchodných partnerov), ale aj reálna.

Dojednania zmluvných strán o tom, že určité náležitosti zmluvy tvoria predmet obchodného tajomstva, nepostačuje na to, aby sa tieto skutočnosti stali obchodným tajomstvom, pokiaľ nenapĺňajú pojmové znaky vymedzené ust. § 17 Obchodného zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ ako zamestnávateľ, pokiaľ v pracovnoprávných listinách (pracovná zmluva, dodatok k pracovnej zmluve ...) spomína informácie dôverného charakteru, na utajenie ktorých pracovníka zaväzuje povinnosťou mlčanlivosti a porušenie tejto povinnosti sankcionuje zmluvnou pokutou, tieto jednoznačným spôsobom nešpecifikuje (nekonkretizuje, výslovne ich neoznačuje za dôverné) a nezabezpečuje ich utajenie resp. ochranu pred prípadným zneužitím. Túto skutočnosť pred súdom jednoznačne potvrdili aj vypočutí svedkovia (C., B.) - zamestnanci navrhovateľa, ktorí uviedli, že to, čo majú považovať za dôvernú informáciu im zamestnávateľ neobjasnil. Za takéto informácie považujú databázu informácií, ktorá je prístupná všetkým zamestnancom navrhovateľa (B.), prípadne informácie takto označené (za dôverné) podľa vlastného presvedčenia (C.). Takéto ponímanie informácii, o ktorých zamestnávateľ prejavil vôľu, aby zostali utajené a boli chránené, avšak ich riadnym spôsobom nešpecifikoval a nezabezpečil ich utajenie, nemožno považovať za obchodné tajomstvo resp. dôverné informácie požijavajúce právnu ochranu podľa Obchodného zákonníka (resp. pracovnej zmluvy a dodatku k pracovnej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi konania). Z týchto dôvodov, na základe vysloveného právneho záveru súd návrh zamietol a to aj s poukazom na skutočnosť, že pokiaľ zamestnávateľ bol presvedčený, že odporca porušuje povinnosti uložené mu pracovnou zmluvou, kvalifikované ako obzvlášť závažné porušenie pracovnej disciplíny zakladajúce možnosť zrušenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa mohol okamžite zrušiť pracovný pomer s odporcom, čo však neurobil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca bol v konaní o zaplatenie 100.000, -Sk voči navrhovateľovi v celom rozsahu úspešný, a preto mu podľa § 142 ods.1 OSP patrí náhrada účelne vynaložených trov konania.

Odporca si uplatnil trovy konania v celkovej výške 35.437, 50, -Sk, s DPH pozostávajúce z trov právneho zastúpenia advokátkou JUDr. V. Š. vo výške 35.437, 50, -Sk a to:

- 1.prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci zo dňa 19.05.2005,
- 2.štúdium spisu OS Žilina dňa 02.06.2005, náhrada za stratu času cestou na OS Žilina dňa 02.06.2005 - 2 x 1, náhrada cestovných výdavkov motorových vozidiel pri pracovných cestách -54km = V. - Ž. a späť za účelom štúdia spisu OS Žilina,
- 3.vyjadrenie k návrhu navrhovateľa zo dňa 06.06.2005,
- 4.ďalšia porada s klientom pred pojednávaním dňa 13.12.2006,
- 5.zastupovanie na pojednávaní dňa 14.12.2006, náhrada za stratu času cestou na pojednávanie konané dňa 14.12.2006 - 2 x 1, náhrada cestovných výdavkov motorových vozidiel pri pracovných cestách -54km = V. - Ž. a späť za účelom pojednávania zo dňa 14.12.2006,
- 6.ďalšia porada s klientom pred pojednávaním dňa 08.02.2007,
- 7.zastupovanie na pojednávaní dňa 09.02.2007, náhrada za stratu času cestou na pojednávanie konané dňa 09.02.2007 - 2 x 1, náhrada cestovných výdavkov motorových vozidiel pri pracovných cestách -54km = V. - Ž. a späť za účelom pojednávania zo dňa 09.02.2007,

Súd preskúmal odporcom uplatnený nárok a priznal mu právo na náhradu trov konania v sume 20.126, -Sk, a to

1.titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu 20.126, -Sk, a to za

a) úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci zo dňa 19.05.2005 podľa § 14 ods.1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. sumu 3.650, -Sk + 19% DPH teda sumu 4.343, 50-Sk a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č.655/2004 Z.z v sume 150, -Sk,

b) úkon právnej služby vyjadrenie sa k podanej žalobe zo dňa 06.06.2005 podľa § 14 ods.1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. sumu 3.650, -Sk + 19% DPH teda sumu 4.343, 50-Sk a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č.655/2004 Z.z v

sume 150, -Sk,

c) úkon právnej služby zastupovanie na pojednávaní dňa 14.12.2006 podľa § 14 ods.1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení sumu 3.650, -Sk + 19% DPH teda sumu 4.343, 50-Sk a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č.655/2004 Z.z v sume 164, -Sk,

- náhrada za stratu času - 2 polhodiny za zastupovanie na pojednávaní dňa 14.12.2006 podľa § 17 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení sumu 546, -Sk,

- náhrada cestovných výdavkov motorových vozidiel pri pracovných cestách -54km = V. - Ž. a späť za účelom pojednávania zo dňa 14.12.2006 podľa § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. v spojení s § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR 260/2004 Z.z. sumu 495, -Sk,

d) úkon právnej služby zastupovanie na pojednávaní dňa 09.02.2007 podľa § 14 ods.1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení sumu 3.650, -Sk + 19% DPH teda sumu 4.343, 50-Sk a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č.655/2004 Z.z v sume 178, -Sk,

-náhrada za stratu času - 2 polhodiny za zastupovanie na pojednávaní dňa 09.02.2007 podľa § 17 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení sumu 594, -Sk,

- náhrada cestovných výdavkov motorových vozidiel pri pracovných cestách -54km = V. - Ž. a späť za účelom pojednávania zo dňa 09.02.2007 podľa § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. v spojení s § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR 260/2004 Z.z. sumu 475, -Sk,

Súd odporcovi nepriznal náhradu trov konania zvýšenú o 19% DPH zo sumy režijných paušálov určenej podľa § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., náhrady za stratu času a náhrady cestovných výdavkov, pretože v zmysle § 18 ods.3 vyhl. č.655/2004 Z.z. sa o DPH zvyšuje len odmena advokáta určená podľa § 9 až § 14 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Súd odporcovi nepriznal náhradu trov konania za úkon právnej služby pri štúdiu súdneho spisu zo dňa 02.06.2005, náhrada za stratu času - 2x 1 hodiny a náhrady cestovných výdavkov z V. do Ž. a späť za účelom štúdia súdneho spisu, vzhľadom na to, že tieto uvedené trovy neboli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom v prípade štúdia súdneho spisu sa tiež nejedná o žiaden z úkonov v zmysle § 14 ods. 5 citovanej vyhlášky, ktorý by bolo možné subsumovať podľa svojej povahy a účelu pod akýkoľvek úkon právnej pomoci uvedený v § 14 vyhl. 655/2004 Z.z..

Súd odporcovi nepriznal náhradu trov konania za úkony právnej služby ďalšia porada s klientom zo dňa 13.12.2006 a dňa 08.02.2007, nakoľko tieto považuje za nepreukázané

Vzhľadom na výsledok sporu odporcovi patrí právo na náhradu vzniknutých trov konania vo výške 20.126, -Sk, ktorú sumu je navrhovateľ povinný zaplatiť do 3 dní po právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne odporcu JUDr. V. Š., vedený v S. S., a.s., M., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, . VS: XXXXXX, . a to v súlade s ustanovením § 149 ods.1 OSP, podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho

robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Okresný súd Žilina, dňa 9.2.2007
Mgr. Nora Tomková
predseda senátu

Za správnosť: Miroslava Gajdlanova

Okresný súd Žilina
Za správnosť anonymizácie: Alena Mintálová